

Midzomertoertocht Zuidlaardermeer 17 juni 2017

Dertien geofende roeiers staan zaterdag 17 juni klaar om de toertocht naar Noordlaren te roeien. Voor sommigen een bekende tocht, voor anderen een nieuwe ontdekking.

Geen moeilijk gedoe met sluisjes, nee gewoon lekker doorroeien.

In mijn C 4 is het ritme nog even zoeken met elkaar en de drukte op het water als wij de stad uitroeien, maakt onrustig water. Niet alleen het water is onrustig, maar de roeier voor mij soms ook. Dit zorgt ervoor dat de twee boegen het niet altijd droog houden, maar ach met 21 graden en een zonnetje is het soms ook lekker verfrissend. We lachen erom, de tweede slag gelukkig ook!

Met ondertussen een goed afgestemde slag met elkaar, zie ik, Denise Tromp, dat het stadse landschap zich steeds meer laat inwisselen voor rustige vergezichten. We passeren bruggen die ik vaak in de verte heb gezien, maar waar we nooit aan toe zijn gekomen tijdens onze normale roeirondjes. Ik kijk nieuwsgierig om mij heen, want ook al woon ik nu al meer dan twintig jaar in de stad, vanaf het water is het toch altijd anders.

We nemen de afslag naar het Zuidlaardermeer, we hebben de vaart erin. Ondertussen is er al tweemaal gewisseld van stuur. De eerste keer de bekende overzichtelijke wissel tussen stuur en eerste slag. De tweede wissel is iets uitdagender. Stuur en tweede slag gaan wisselen van plek. Sommige roeiers moeten vroeger ook geturnd hebben of zijn groot fan geweest van apenkooi. Wat een souplesse zit er nog in die lijven.

Ik ben blij als de boegen aan de beurt zijn om het stuur over te nemen, we een mooie aanlegplek zien. We zijn dan al aankomen aan het begin van het Zuidlaardermeer. Nog even snel de bosjes in en we zijn klaar voor de oversteek naar Noordlaren. In minder dan 2,5 uur komen de drie bootjes aan.

De lijven worden even wat losgelopen en als snel zitten we in een ontspannende houding aan tafel in het gezellige uitbaterijtje De Lanteern. We heffen het glas, op de organisatie en op de reeds neergezette prestatie. Ja die borrel hebben wij nu al verdiend. Met het buikje rond en een alcoholische versnapering als goede smeerolie, blijkt de weg terug net zo lang te zijn, alleen voelt dit toch wat anders. Waar het aan kan liggen, mag je als lezer zelf invullen.

Met een voldaan gevoel komen wij tegen elven aan bij de Hunze. We zetten nog even samen de schouders eronder om alles weer schoon te maken en aan kant te werken. De sfeer zit er nog goed in.

We kijken terug op een geslaagde toertocht en bedanken nogmaals de organisatie van deze tocht!

Ik voel de moeheid in mijn lijf opkomen en ben benieuwd hoe ik morgen wakker word. Met een mooie ervaring op zak, dat in ieder geval! De spierpijn zal hierdoor wat verbleken hoop ik dan maar.

Bedankt allen, het was een mooie dag!

